
STSJ d'Andalusia de 30 de juny de 2011, recurs 3441/2010

En cas d'assetjament moral o psicològic, per declarar l'existència d'un accident de treball la base legal és l'art. 115.2.e) LGSS (accés al text de la sentència)

L'empleat, tècnic de magatzem d'un ajuntament, és declarat l'any 2008 en situació d'incapacitat permanent absoluta derivada d'un trastorn d'adaptació amb alteracions d'altres emocions, presentant síndrome ansiós depressiu reactiu a problemàtica laboral. **Sol·licita la qualificació de la seva situació com un accident laboral derivat d'assetjament moral o psicològic.**

El Tribunal declara:

- La Carta Social Europea de 1996 defineix l'assetjament moral com aquells actes explícitament hostils i condemnables que de manera repetida es dirigeixen contra els empleats en el centre de treball, i les Directives de la Unió Europea 43/2000 i 78/2000 consideren que l'assetjament moral és una conducta intimidatòria i atemptatòria contra la dignitat de la persona per mitjà d'assetjament, intimidació o pressió, convertint l'entorn en degradant, humiliant i ofensiu.
- El *mobbing* requereix sempre de dos elements: un de subjectiu, que s'integra per la intencionalitat de l'assetjador de causar un perjudici a la víctima a qui dirigeix expressament la seva actitud intimidatòria, mitjançant les més variades formes de pressió psicològiques (com aïllament respecte dels companys de treball, difusió de rumors insidiosos, ofenses verbals o vexacions injurioses...), i un altre element objectiu integrat per la sistematicitat i prolongació de la conducta en el temps.
- En cas de *mobbing*, la qualificació com a accident de treball s'ha de fonamentar, necessàriament, en l'art. 115.2.e) LGSS que considera accident laboral les malalties no incloses en l'art. 116 (malalties professionals), quan la malaltia es contrau amb motiu de la realització del treball i s'acredita que la seva causa exclusiva ha estat la seva execució; de forma que la norma legal exigeix una doble prova, la de la vinculació de la malaltia amb el treball i que aquest sigui la causa exclusiva, càrrega provatòria que correspon a qui l'al·lega, és a dir, a l'empleat, que no gaudeix d'una presumpció al seu favor de la laboralitat de la malaltia, que es contempla en l'art. 115.3 LGSS respecte d'aquelles malalties que, essent d'etiologia comuna, es manifesten sobtadament en el lloc i temps de treball (infarts...).

És important destacar que atès la única via admesa pels Tribunals per a qualificar una situació de *mobbing* com a accident de treball -com hem vist, la de l'art. 115.2.e)- en exigir que **la causa exclusiva de la malaltia -generalment una depressió- sigui el treball**, pot impedir la qualificació com a tal d'aquells supòsits en què l'empleat ha patit depressions en altres moments de la seva vida. S'hauria de modificar el concepte d'accident de treball previst a l'art. 115 i adaptar-lo a les circumstàncies actuals i, especialment, als riscos psicosocials.